

Påskevilgie

Påskelyset bæres ind (Alt andet lys er slukket)

+ I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn+

Exsultet – oldkirkelig påskelovprisning

Fryd jer, I engle; fryd jer I himmelske hærskarer. Lad frelsens horn lyde for den evige konges sejr. Fryd dig hele jorden i skæret af herlighed, oplyst af den evige konges glans. Lad hele jorden vide, at mørket er sendt bort.

Fryd dig, moder kirke, klædt i denne herligheds lys, og lad denne bygning ryste af folkeskarernes mange stemmer.

P: Herren være med jer

M: Og med din Ånd

P: Opløft jeres hjerter til herren

M: Vi opløfter vore hjerter til Herren

P: Lad os takke herren vor Gud

M: Det er værdigt og ret

Sandelig det er værdigt og ret, at vi af hele vort hjerte og sind og med vore stemmers ydmyge tjeneste priser den usynlige Gud, almægtige Fader og hans enbårne Søn, vor Herre Jesus Kristus, som for vor skyld betalte Adams skyld til den evige Fader og, ved at udgyde sit dyre blod som skyldoffer udslettede den gamle gæld.

Dette er påskens fester, i hvilken det sande lam blev slagtet, hvis blod helliger de troendes døre.

Dette er natten, hvor du ledte vore fædre, Israels børn, ud fra Egyptens slaveri og bragte dem tørskoede igennem det Røde hav.

Dette er natten, hvor ildsøjlen udstødte syndens mørke.

Dette er natten, som også nu udover hele jorden adskiller de, der tror på Kristus, fra verdslige lyster og fra syndens mørke, leder dem til nåden og forener dem med sine hellige.

Dette er natten, hvori Kristus brød dødens bånd og opstod sejrrigt af graven.

Vor fødsel havde været til ingen gavn, hvis vi ikke var blevet løskøbt. Oh underfulde ydmyge omsorg for os. Oh kærlighed, oh barmhjertighed, der overgår al forstand, for at løskøbe en slave, gav du din Søn!

Oh i sandhed nødvendige synd fra Adam, som Kristi død har ødelagt.

Oh glædelige skyld, som vandt for os så stor og herlig en genløser.

Oh sande, velsignede nat, alene værdig til at kende tiden og time, da Kristus opstod af graven.

Dette er natten, om hvilken det er skrevet, at natten skal blive lys som dagen, og natten oplyser mig med glæde.

Denne nats helliggørende magt jager ugudelighed bort, vasker skylden væk, genopretter uskyld for de faldne og glæde for de

sørgende, driver had ud, skaber samdrægtighed og nedstyrter mægtige.

Oh i sandhed velsignede nat, da de himmelske ting forenes med de jordiske, og det guddommelige til det jordiske.

Hellige Fader, modtag nu vores taksigelse og lovprisning som aftenoffer. Lad Kristus, det sande lys og morgenstjernen, skinne i vore hjerter, han der giver lys til hele skabningen, som lever og regerer med dig og Helligånden, en sand Gud nu og i al evighed. Amen.

De øvrige lys på alteret tændes fra påskelyset

Læsninger

P: Den almægtige Gud og Fader være os nådig og barmhjertig!

M: Amen

Denne hellige lektie skrives i **1 Mosebog 1,1-10, 26-31; 2,1-3**

1 I begyndelsen skabte Gud himmelen og jorden. 2 Og Jorden var øde og tom, og der var mørke over verdensdybet, og Guds Ånd svævede over vandene. 3 Og Gud sagde: "Lad der blive lys!" Og der blev lys. 4 Og Gud så, at lyset var godt, og Gud satte skel mellem lyset og mørket, 5 og Gud kaldte lyset dag, og mørket kaldte han nat. Og det blev aften, og det blev morgen, første dag.

6 Derpå sagde Gud: "Lad der blive en hvælving midt i vandene til at skille vand fra vand."

7 Og Gud gjorde hvælvingen og skilte vandet under hvælvingen fra vandet over hvælvingen. Og således skete det.

8 Og Gud kaldte hvælvingen himmel. Og det blev aften, og det blev morgen, anden dag.

9 Derpå sagde Gud: "Lad vandet under himmelen samle sig på ét sted, så det tørre land kommer til syne!" Og således skete det.

10 og Gud kaldte det tørre land jord, og stedet, hvor vandet samlede sig, kaldte han hav. Og Gud så, at det var godt.

26 Derpå sagde Gud: "Lad os gøre mennesker i vort billede, så de ligner os, til at herske over havets fisk og himmelens fugle, kvæget og hele jorden og alt kryb, der kryber på jorden!" 27 Og Gud skabte mennesket i sit billede; i Guds billede skabte han det, som mand og kvinde skabte han dem; 28 og Gud velsignede dem, og Gud sagde til dem: "Bliv frugtbare og mangfoldige og opfyld jorden, gør jer til Herre over den og hersk over havets fisk og himmelens flyvende væsener, kvæget og alle dyr, der rører sig på jorden!" 29 Gud sagde fremdeles: "Jeg giver jer alle planter på hele jorden, som bærer frø, og alle træer, som bærer frugt med kerne; de skal være jer til føde;

30 men alle jordens dyr og alle himmelens flyvende væsener og alt, hvad der kryber på jorden, og som har livsånd, giver jeg alle grønne planter til føde." Og således skete det. 31 Og Gud så alt, hvad han havde gjort, og se, det var såre godt. Og det blev aften, og det blev morgen, sjette Dag.

2:1 Således fuldendtes himmelen og jorden med al deres hær. 2 På den syvende dag havde Gud fuldendt det arbejde, han havde udført, og han hvilede på den syvende dag efter det arbejde, han havde udført; 3 og Gud velsignede den syvende dag og helligede den, thi

på den hvilede han efter hele sit arbejde, det, Gud havde skabt og udført. Amen

P: Herre forbarm dig over os.

M: Gud ske tak og lov.

Salme 33,1-10 veksellæses

P: 1 Bryd ud i jubel, I retfærdige i Herren!

For de retskafne er det passende med lovsang.

M: 2 Pris HERREN med citer,
spil for ham på tistrenget harpe.

P: 3 Syng ham en ny sang,
spil lifligt på strengene til jubelråb.

M: 4 For HERRENS ord er retskaffent,
og al hans gerning er trofast.

P: 5 Han elsker retfærdighed og ret,
HERRENS nåde opfylder jorden.

M: 6 Ved HERRENS ord blev himlen skabt,
og ved hans munds ånde hele dens hær.

P: 7 Han samler havets vand som en vold,

han lægger urdybene i forrådsamre.

M: 8 Hele jorden skal frygte HERREN,
alle verdens indbyggere skal skælve for ham!

P: 9 For han talte, og det skete,
han befalede, og det stod der.

M: 10 HERREN gjorde folkenes råd til intet,
han hindrede folkeslagenes tanker.

P: 11 HERRENS råd består til evig tid,
hans hjertes tanker i slægt efter slægt.

P: Den almægtige Gud og Fader være os nådig og barmhjertig!

M: Amen

Denne hellige lektie skrives i:

1 Mosebog 7,1-5; 8,6-18; 9,8-13

7,1-5

1 Og Herren sagde til Noa: Gå ind, du og hele dit Hus, i Arken; thi dig har jeg set retfærdig for mig i denne Slægt. 2 Tag dig af alle slags rent Kvæg syv og syv, Han og Hun; men af det Kvæg, som er urent, et Par, Han og Hun; 3 også af Fuglene under Himmelen, syv og syv, Han og Hun, at holde Sæd på al Jorden i Live. 4 Thi end om syv Dage vil jeg lade regne på Jorden fyrre Dage og fyrre Nætter og

udslette af Jorden alle levende Væsener, som jeg har gjort. 5 Og Noa gjorde efter alt, hvad Herren bød ham.

8,6-18

6 Og det skete efter fyrre Dage, da åbnede Noa Vinduet på Arken, som han havde lavet. 7 Og han sendte en Ravn ud; den fløj frem og tilbage, indtil Vandet borttørredes af Jorden. 8 Og han sendte en Due ud sig for at se, om Vandet var sunket fra Jordens Overflade. 9 Og da Duen ikke fandt noget, den kunne hvile sin Fod på, da kom den igen til ham i Arken, fordi Vandet endnu var over den ganske Jord; og han udrakte sin Haand og tog imod den og tog den til sig i Arken. 10 Da ventede han endnu syv andre Dage og udsendte atter en Due af Arken. 11 Og den Due kom til ham ved Aftens Tid, og se, den havde et afbrudt Oliveblad i sin Mund; da skønnede Noa, at Vandet var sunket på Jorden. 12 Men han ventede endnu andre syv Dage og udsendte en Due, og den kom ikke mere tilbage til ham.

13 Og det skete i det seks Hundrede og første Aar, i den første Måned, på den første Dag i Måned, da tørredes Vandet fra Jorden; da tog Noa Dækket af Arken og så sig om, og se, Jordens Overflade tørredes. 14 Og i den anden Måned, på den syv og tyvende Dag i Måned, blev Jorden tør. 15 Da talte Gud til Noa og sagde: 16 Gå ud ad Arken, du og din Hustru og dine Sønner og dine Sønners Hustruer med dig. 17 Før ud med dig alle Dyr, som er hos dig af alt Kød, af Fugle og af Kvæg og af alle Kryb, som krybe på Jorden, og de skal vrirle på Jorden og blive frugtbar og mangfoldige på Jorden. 18 Så gik Noa ud og hans Sønner og hans Hustru og hans Sønners Hustruer med ham.

9,8-13:

8 Og Gud talte til Noa og til hans Sønner med ham og sagde: 9 Jeg, se, jeg opretter min Pagt med jer og med jeres Afkom efter jer 10 og med hver levende Sjæl, som er hos jer af Fugle, af Kvæg og af alle vilde Dyr på Jorden hos eder, af alle dem, som gik ud ad Arken, af alle Dyr, som er på Jorden. 11 Og jeg opretter min Pagt med jer, at herefter skal intet Kød ødelægges af Flodens Vande, og der skal ikke komme Vandflod herefter at ødelægge Jorden. 12 Og Gud sagde: Dette er et Tegn på den Pagt, som jeg gør imellem mig og imellem jer og imellem hver levende Sjæl, som er hos jer, til evig Tid. 13 Jeg har sat min Bue i Skyen, og den skal være til en Pagtes Tegn imellem mig og imellem Jorden.

P: Herre forbarm dig over os.

M: Gud ske tak og lov.

Salme 46 vekslslæses

P: 2 Gud er for os tilflugt og værn,
nærværende som en hjælp i trængsler, ja, meget.

M: 3 Derfor vil vi ikke frygte, når jorden forandres,
og bjergene vakler midt i havet,

P: 4 når dets vande buldrer og skummer,
når bjergene bæver for dets vælde. Sela

M: 5 En flod, dens kanaler glæder Guds by,

den Højstes hellige bolig.

P: 6 Gud er i dens midte, den skal ikke røkke,
Gud vil hjælpe den når morgenen bryder frem.

M: 7 Folkeslag buldrede, kongeriger vaklede,
han lod sin røst lyde – jorden ryster.

P: 8 Hærskarers HERRE er med os,
Jakobs Gud er en borg for os. Sela

M: 9 Kom, se HERRENS gerninger,
hvorledes han har anrettet forfærdelse på jorden.

P: 10 Han får krige bragt til ro til jordens ende,
sønderbryder buen og hugger spyddet itu,
afbrænder vogne med ild.

M: 11 »Hold inde, og du skal vide at jeg er Gud,
ophøjet blandt folkene, ophøjet på jorden!«

P: 12 Hærskarers HERRE er med os,
Jakobs Gud er en borg for os. Sela

P: Den almægtige Gud og Fader være os nådig og barmhjertig!
M: Amen

Denne hellige lektie skrives i **2 Mosebog 14,10-31**

10 Farao nærmede sig; og Israels børn løftede deres øjne, og se: Egypterne rykkede ud efter dem; da blev de meget bange, og Israels børn råbte til HERREN. 11 De sagde til Moses: »Er der ikke grave i Egypten, siden du tog os ud for at dø i ørkenen? Hvad er det du har gjort med os ved at føre os ud af Egypten? 12 Er det ikke det vi sagde til dig i Egypten, da vi sagde: »Lad os være, vi vil trække for egypterne. For det er os bedre for os at trække for egypterne end at dø i ørkenen.« 13 Da sagde Moses til folket: »Frygt ikke, træd frem og se HERRENS frelse, som han vil udføre for jer i dag; for som I skal se egypterne i dag, skal I ikke i evighed se dem igen. 14 HERREN vil kæmpe for jer, og I – I skal tie stille.«

15 HERREN sagde til Moses: »Hvorfor skriger du til mig? Sig til Israels børn at de skal bryde op; 16 og du – løft din stav og ræk din hånd ud over havet og kløv det, så skal Israels børn gå midt igennem havet på tør grund. 17 Men jeg, se: jeg vil forhærde egypternes hjerte så de følger efter dem; og jeg vil forherlige mig på Farao og på hele hans hær, på hans vogne og på hans ryttere. 18 Egypterne skal forstå at jeg er HERREN, når jeg forherliger mig på Farao, på hans vogne og på hans ryttere.«

19 Da brød Guds engel, som gik foran Israels hær, op og gik om bag dem; og skysøjlen brød op fra at være foran dem og stillede sig bag dem 20 så den kom mellem Egyptens hær og Israels hær, og den var sky og mørke, men oplyste natten; den ene kom ikke den anden nær hele natten. 21 Moses rakte sin hånd ud over havet, og HERREN drev havet væk ved en stærk østenstorm hele natten og gjorde havet til tørt land; og vandene skiltes ad. 22 Israels børn gik midt

igennem havet på tørt land, idet vandet var som en mur på deres højre og på deres venstre side. 23 Og egypterne forfulgte dem og kom efter dem, alle Faraos heste, hans vogne og hans ryttere, til midten af havet. 24 Men det skete i morgenvagten at HERREN så ned til Egyptens hær gennem ildsøjlen og skyen, og han skabte forvirring i Egyptens hær, 25 og han fjernede hjulene fra deres vogne og lod dem rykke frem med besvær. Da sagde egypterne: »Lad os flygte for Israel, for HERREN kæmper for dem mod Egypten.«

26 Da sagde HERREN til Moses: »Ræk din hånd ud over havet, så vandet vender tilbage over egypterne, over deres vogne og over deres ryttere.« 27 Så rakte Moses sin hånd ud over havet, og havet vendte ved daggry tilbage til sit normale leje, og da egypterne flygtede imod det, styrtede HERREN egypterne midt ud i havet. 28 Vandet vendte tilbage og dækkede vognene og rytterne i hele Faraos hær, som var kommet efter dem ud i havet; der blev end ikke én tilbage af dem. 29 Men Israels børn vandrede på det tørre midt gennem havet, og vandet var som en mur for dem på deres højre og på deres venstre side. 30 Sådan frelst HERREN Israel den dag fra egypternes hånd, og Israel så egypterne ligge døde ved havets bred. 31 Israel så den stærke hånd som HERREN havde vist mod Egypten, og folket frygtede HERREN; og de troede på HERREN og på Moses, hans tjener.

P: Herre forbarm dig over os.

M: Gud ske tak og lov.

Moses' sang 2 Mos 15,1b-13;17-18

P: »Jeg vil synge for HERREN,

for han er højt ophøjet.

Hest og dens rytter styrtede han i et hav.

M: 2 Min styrke og min lovsang er HERREN,

og han blev mig til frelse.

Han er min Gud, og jeg vil prise ham,

min faders Gud, og jeg vil ophøje ham.

P: 3 HERREN er en kriger,

HERREN er hans navn.

4Faraos vogne og hans hær kastede han i havet,

og hans udvalgte vognekæmpere blev sænket i Sivhavet,

M: 5 havdybene skjulte dem;

de sank ned i dybene som en sten.

P: 6 Din højre hånd, HERREN, herlig i styrken,

din højre hånd, HERREN, knuser fjenden,

M: 7 og i din højheds storhed slår du dine modstandere ned;

du sender din vrede ud, den fortærer dem som strå.

P: 8 Og ved din vredes ånde tårnede vandet sig op,

strømmene stillede sig som en mur,
vandmasserne stivnede midt i havet.

M: 9 Fjenden sagde: »Jeg vil forfølge, indhente,
jeg vil dele bytte;
min sjæl skal stille sin lyst på dem,
jeg vil trække mit sværd, min hånd skal udrydde dem.«

P: 10 Du blæste med din ånde, havet skjulte dem;
de sank som bly i de mægtige vande.
M: 11 Hvem er som du blandt guderne, HERREN?
Hvem er som du, herlig i hellighed,
frygtindgydende i glørværdige gerninger, som udfører under?

P: 12 Du rakte din højre hånd ud,
jorden opslugte dem.

M: 13 Du har ved din nåde ført
dette folk, som du har genløst;
du førte dem med din styrke
til din helligheds bolig

P: Den almægtige Gud og Fader være os nådig og barmhjertig!

M: Amen

Denne hellige lektie skriver profeten Esajas i kapitel 4, vers 2-6:

2 På den dag skal HERRENS spire være til pragt og herlighed og landets frugt til stolthed og pryd for Israels undslupne. 3 Den der er blevet tilbage i Zion, og den der er blevet efterladt i Jerusalem, skal kaldes hellig, enhver i Jerusalem som er indskrevet til livet, 4 når Herren har vasket Zions døtres urenhed af og skyllet Jerusalems blodskyld væk fra dens midte ved en Ånd der dømmes, og ved en Ånd der renser ud. 5 Og over hele Zions bjerg og over dets forsamling vil HERREN skabe en sky om dagen og røg og skinnende, flammende ild om natten; for over alt herligt skal der være et dække. 6 Der skal være en hytte til skygge mod hede om dagen og til ly og skjul mod skybrud og regn.

P: Herre forbarm dig over os.

M: Gud ske tak og lov.

Salme 122 veksellæses:

P: Jeg glædede mig over dem som sagde til mig:

»Vi vil gå til HERRENS hus.«

M: 2 Vore fødder har stået
i dine porte, Jerusalem!

P: 3 Jerusalem, som er bygget

som en by der er stærkt sammenføjet,

M: 4 hvortil stammerne drog op,

HERRENS stammer.

Det er en vedtægt for Israel,

takkende at prise HERRENS navn.

P: 5 Der stod dommersæder,

troner til Davids hus.

M: 6 Bed om Jerusalems fred:

»Må de som elsker dig, leve trygt.

P: 7 Må der være fred på din ringmur,

tryghed i dine paladser!«

M: 8 For mine brødre og mine venners skyld

vil jeg sige: »Fred være i dig!«

P: 9 For HERRENS, vor Guds, hus' skyld

vil jeg søge dit bedste.

[Fornyelse af dåbspagten](#)

P: Herren være med jer

M: og med din Ånd

Lad os alle bede:

Almægtige, evige Gud, du som ved din strenge dom i syndfloden fordømte den vantro verden og i din store barmhjertighed frelst den troende Noa og syv andre, druknede den forhædede farao med alle sine i Det røde Hav og førte dit folk, Israel, tørskoet igennem, hvorved du gav et forbillede på dette bad i din hellige dåb, du som ved din kære søns, vor herres Jesu Kristi dåb har bestemt og helliget Jordan og alt vand til en salig syndflod og en rigelig afvaskning af synden: Vi beder dig ved denne din grundløse barmhjertighed, at du vil se nådigt til os og velsigne vores ånd med den rette tro, så alt, hvad der er født i os fra Adam, og alt, hvad vi selv har tilføjet, må druknes og gå under i denne frelsende syndflod, og at vi må udskilles fra de vantro, i kristenhedens hellige ark blive bevaret tør og sikker, til stadighed tjene dit navn brændende i ånden og glad i håbet, så vi med alle troende må blive værdig til at opnå evigt liv, som du har lovet, ved Jesus Kristus, Vor Herre. Amen

P: Forsager du Djævelen og alle hans gerninger og alt hans væsen?

M Ja!

Tror du på Gud Fader, den almægtige, Himmelen og jordens skaber?

P: Ja!

P: Tror du på Jesus Kristus, Guds enbårne Søn, vor Herre, som er undfanget ved Helligånden, født af Jomfru Maria, pint under Pontius Pilatus, korsfæstet, død og begravet, nedfaret til Helvede,

på tredje dag opstanden fra de døde, opfaret til Himmels, siddende ved Gud Faders, den almægtiges, højre hånd, hvorfra han skal komme at dømme levende og døde?

M: Ja!

P: Tror du på Helligånden, én hellig, almindelig kirke, de helliges samfund, syndernes forladelse, kødets opstandelse og det evige liv?

M: Ja!

Vil du ved Guds nåde blive i denne tro hele dit liv indtil din sidste time.

Ja!

Velsignelse

Den treenige Gud, som har gjort jer til sine børn i den hellige dåb og til det evige livs arving, han bevare jer i denne jeres dåbs nåde hele livet! Han give jer bestandighed i jeres tro, jeres sjæl til salighed. Amen. Fred være med jer!

[Litaniet](#)

P: Herre Gud Fader i himlen.

M: Forbarm dig over os!

P: Herre Jesus, verdens frelser.

M: Forbarm dig over os!

P: Herre Gud Helligånd, vor trøstermand.

M: Forbarm dig over os!

P: Vær os barmhjertig, kære Herre, og fri os fra alle synder, fra al vildfarelse og fra alt det, som er ondt.

Skån os for hærgende sygdom, for sult og misvækst, for krig og oprør, for ildsvåde og ondt vejrlig.

Frels os fra et ondt og brat endeligt og fra den evige død.

M: Hør os, kære Herre Gud!

P: Hjælp os, Herre, for din hellige fødsels skyld, for din bitre lidelses og døds skyld, for din sejrige opstandelses og himmelfarts skyld.

Stå os bi i lykke og nød, i vor sidste time og på dommens dag.

M: Hør os, kære Herre Gud!

P: Styr og regér din hellige kirke.

Foren den i fælles tro og enig gerning.

Send trofaste arbejdere ud til din høst, og hold

kirkens tjenere til dit salige ord og i et helligt
levned.

Stands al vrang lære og tom gudsdyrkelse, og led
dem, som er forførte, ind på den rette vej.

Giv din Ånd og kraft til alle, som hører dit ord.

Skænk os sejr over vor frelses fjender, trøst de
bedrøvede og bange, styrk dem, som forfølges for
dit navns skyld.

M: Hør os, kære Herre Gud!

P: Giv alle folk på jorden fred og enighed. Værn
vort folk og forsvar os mod dem, der vil os ondt.

Velsign vor regent og al øvrighed; udrust dem
med indsigt og handlekraft.

Giv frugt på jorden og forstand til at bruge dine
gaver. Velsign os i vort jordiske kald.

M: Hør os, kære Herre Gud!

P: Send din hjælp til alle, som er i nød og fare,
syge og ensomme, fattige og undertrykte.

Gør vel mod dem, som gør ondt mod os. Forbarm

dig over alle mennesker.

M: Hør os, kære Herre Gud!

P: O du Guds Lam, som borttager verdens synder.

M: Forbarm dig over os!

P: O du Guds Lam, som borttager verdens synder.

M: Miskund dig over os!

P: O du Guds Lam, som borttager verdens synder.

M: Giv os din fred!

P: Vi har syndet med vore forfædre.

M: Vi har handlet ilde og gudløst!

P: Herre, handle ikke med os efter vores synder.

M: Og gengæld os ikke efter vor brøde!

P: Herre, lyt til vor bøn.

M: Og lad vort råb komme til dig!

[Påskeproklamation og ordets tjeneste](#)

P: Halleluja, Kristus er opstanden!

M: Sandelig, han er opstanden!

Gloria

P: Ære være Gud i det højeste!
M synger: og fred på jorden, til mennesker velbehag!

M: Vi love, vi prise og takke dig,
al æren skal dig tilhøre,
o Herre, Gud Fader i Himmerig,
for kærlighed, du os mon gøre!
Du alle ting har i vold og magt,
det alt må frem, som er din agt,
thi frygte vi ingen fare.

O Jesus Krist, Guds Søn, Guds Lam,
som vil os Himmerig give,
du tog vor skyld og bar vor skam,
vor sjæl at holde i live;
for os du døde og opstod,
du købte os med dit dyre blod,
vor salighed est du alene.

O Helligånd, vor trøstermand,
som os vil sandheden lære,
hjælp os at blive i nådens stand
og leve vor Fader til ære!
Beskærm os fra Djævelens falske list,
og hjælp os at tro på Jesus Krist
og blive salige, amen!

Hilsen og kollekt

P: Herren være med jer M synger: og med din ånd!

P: Lad os alle bede! P beder kollekt M synger: Amen!

Kollekt

Gud, du som oplyser denne højhellige nat med Herrens
opstandelses herlighed, bevar i din nyfødte børneflokk den sønlige
udkårelses Ånd, som du har givet dem, at de, fornyede på legeme
og sjæl, må tjene dig i renhed, ved vor Herre Jesus Kristus, din Søn,
som med dig lever og regerer i Helligånds enhed, en sand Gud, fra
evighed til evighed.

Epistlen skriver i Romerbrevet kapitel 6,3-11

*3 Eller veed I ikke, at alle, som blev døbt til Jesus Kristus, blev døbt
til Hans død?*

*4 Vi blev altså begravet med Ham ved [Hans] dåb til døden, for at,
ligesom Kristus opvæktes fra døde ved Faderens herlighed, således
skal også vi vandre i et nyt liv!*

*5 Thi er vi sammenvoxede [med Ham] ved en død i lighed med
Hans, da skal vi også være det ved en opstandelse [i lighed med
Hans]!*

*6 Thi dette veed vi: at vort gamle menneske er blevet korsfæstet
sammen med [Ham], for at det syndige legeme skulle blive
tilintetgjort, så at vi ikke mere skulle trælle under synden;*

7 thi den, som er død, er retfærdiggjort fra synden!

8 Men er vi døde med Kristus, da tror vi, at vi også skal leve med Ham,

9 idet vi veed, at Kristus, efter at Han er oprejst fra døde, ikke mere dør: døden har ikke længere magt over Ham!

10 Thi den død, Han døde, døde Han een gang for alle fra synden, og det liv, Han lever, lever Han for Gud!

11 Så skal I da regne jer for døde for synden, men levende for Gud i Kristus Jesus, vor HERre!

(Rom 6:3-11 WIE)

M synger:

Krist stod op af døde,
afsonet er vor brøde!

Thi synger lydt og sjæleglad
hans menighed i allen stad:
Ære være Gud i det høje!

Halleluja!

Halleluja! Halleluja!

Thi synger lydt og sjæleglad
hans menighed i allen stad:
Ære være Gud i det høje!

Dette hellige evangelium skriver evangelisten i

Matthæusevangeliet kapitel 27 vers 62 til kapitel 28 vers 7

62 På den dag, som kommer efter beredelsesdagen, samledes alle ypperstepræsterne og farisæerne hos Pilatus

63 og sagde: "Herre! Vi mindes, at Denne Forfører, mens Han endnu levede, sagde: "Efter tre dage opstår Jeg!"

64 Byd nu, at graven skal bevogtes indtil den tredje dag, så disciplene ikke kommer og stjæler Ham om natten og så siger til folket: "Han er stået op fra de døde!" - for så vil denne sidste forførelse blive værre end den første!"

65 Pilatus sagde da til dem: "Her har I en vagtstyrke! Gå hen og bevogt graven, så godt I kan!"

66 Og de gik hen og bevogtede graven, både med vagtstyrken og ved at sætte segl for stenen.

WIE Matthew 28:1 Da nu sabbaten var omme, og det dæmrede ad den første dag i ugen, kom Maria Magdalena og den anden Maria for at se til graven.

2 Og se: der blev et stort jordskælv! Thi en HERrens engel steg ned fra Himmelen og kom og væltede stenen bort fra indgangen og satte sig på den.

3 Og hans udseende var som et lyn, og hans klæder hvide som sne!

4 Og de, som holdt vagt, skælvede af frygt for ham og blev som døde!

5 Men engelen tog til Orde og sagde til kvinderne: "I skal ikke frygte! Thi jeg veed, at I søger Jesus, Den Korsfæstede;

6 Han er ikke her - thi Han er opstået, som Han har sagt! Kom og se stedet, hvor Han lå!

7 Og skynd jer så og gå og sig til Hans disciple, at Han er opstået fra de døde. Og se: Han går forud for jer til Galilæa; dér skal I få Ham at se! Se: nu har jeg sagt jer det!"

(Mat 27:62-7 WIE)

Prædiken

Lovprisning

Apostolsk velsignelse

Kollekt

P: Herren være med jer

M: Og med din Ånd

Slutningskollekt

Herre, vor Gud, himmelske Fader! Vi takker dig for din store nåde og barmhjertighed, at du har hengivet din Søn for vore synder og oprejst ham af de døde, os til evig retfærdighed. Vi beder dig, at du ved din Helligånd vil lede og styre os efter din vilje og nådigt bevare os i en sand tro, vogte os for alle synder og efter dette liv opvække os til det evige liv, ved din elskede Søn, Jesus Kristus, vor Herre.

Den aronitiske velsignelse

P: Herren være med jer! M: Og med din ånd!

P lyser velsignelsen

M: Amen, amen, amen!

Fadervor synges

Mel. Gør døren høj

1 O store Gud, vi lover dig!
O Herre, vi bekender dig!
Dig, evig Fader, priser vi!
Al Jord og Himmel stemmer i!

2 Dig Himlen med sin Englehær,
Dig alle Magter Pris frembær,
Cherubers og Serafers Mund
Dig priser højt i allen Stund.

3 Du hellig, hellig, hellig er,
Gud, Zebaoth, vor Herre kær,
Og fuld er Himmel, fuld er Jord
Udaf din Guddoms Ære stor.

4 De herlige Apostles kor,
Der hellige Profeters kor
Og Martyskaren hvideklæd
Lovsynger dig i Evighed.

5 Din Christenhed på Jorderig
Tilbeder og bekender dig
Som Faderen af Evighed,
Hvis Magt ej Mål og Ende ved.

6 Og Ordet, Guds enbårne Søn,
Som gav til Arv os Himlens Løn
Og Ånden, vores Trøster sand,
Høilovet over alle Land.

7 Du Ærens Konge, Jesu sød,
Af evig Fader evig Sød,
For Jomfruliv dig ej undslog,
Men os at frelse Manddom tog.

8 Du Dødens brod har taget bort,
Og åbnet for os Himlens Port;
Du sidder ved Guds højre Hånd
Og hersker over alle Land.

9 Du kommer med Guds Vælde stor
At holde Dommedag på Jord;
Så hjælp os nu, vær vores Trøst,
Som du så dyre har forløst!

10 Et Sted hos dig du os bered
Blandt Helgener i Salighed
Dit Folk til Hjælp, o Kriste kom,
Velsign din Arv og Ejendom!

11 Styr og reger din Christenhed,
Ophøj du den i Evighed!
Fra Dag til Dag vi prise dig,
Dit Navn vi love idelig.

12 I denne Dag bevar os så,
At vi i Synd ej falde må!
Forbarm dig, Herre over os!
Forbarme dig dog over os!

13 Vær os, o Gud, miskundelig,
Som vi og håbet har på dig!
Dig, Herre har jeg håbet på,
Til Skamme skal jeg aldrig stå.